

1. maj-tale

LO-sekretær Marie-Louise Knuppert

I dag er det vigtigt at huske, at 1. maj er arbejderne internationale kampdag.

I Danmark er 1. maj både en kampdag og en festdag!

Men rundt om i verden ser det anderledes ud.

Husk blot ét år tilbage.

Her blev den frie fagbevægelse i Egypten overfaldet den 1. maj.

Et tegn på, at selv om der er al mulig grund til at glæde sig over, at Mubarak blev bragt til fald – så er der også grund til bekymring over udviklingen.

En stor valgsejr til de religiøse partier og flere tiltag, der vil begrænse kvinders rettigheder og de faglige rettigheder – også retten til at strejke viser, det at demokratiet ikke er noget, man vinder og opnår med ét slag.

Det er noget, der skal kæmpes for hver eneste dag!

Noget, der skal udvikles og styrkes for at det kan overleve.

Hvordan styrker og udvikler vi så demokratiet?

Det gør vi selvfølgelig ved at kæmpe for nogle helt grundlæggende, ufravigelige rettigheder og principper!

Men rettigheder har dog et problem!

De kan ikke spises!

Og hvis unge mennesker ikke kan se en fremtid, hvor de kan forsørge sig selv og deres familier, skaber det desperation og social uro – i grelle tilfælde endda krig – og det var i høj grad det, vi så ske under det arabiske forår.

Mere end kravet om frihed og demokrati var det kravet om brød på bordet, der drev folk ud på Tahrir pladsen.

Derfor er det altafgørende, at vores solidaritet med de fattigste rundt om i verden også bliver en håndfast hjælp til at skabe vækst og job, så folk kan tage hånd om sig og sine.

Det er solidaritet.

Solidaritet på tværs af politik.

Solidaritet på tværs af religion.

Og solidaritet på tværs af køn og lande.

Det er den solidaritet, vi skal være med til at udbrede.

Også uden for vores egne grænser!

*****

I disse tider skal vi ikke så langt væk for at se alt for mange unge arbejdsløse.

I Sydeuropa er man tæt på, at halvdelen af de unge ikke har arbejde!

I Danmark står 13 pct. af de unge uden job!

Det gør mig bekymret.

Bekymret for at vi taber en hel generation på gulvet,

Bekymret for de unges fremtid på arbejdsmarkedet,

Og bekymret for udviklingen i verden, idet alle lande har brug for ungdommen til at bære udviklingen videre.

Vi risikerer ganske enkelt at tabe en generation af europæiske unge på gulvet!

Det har vi ikke råd til, og det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt!

Vi kan lukke øjnene og vente på, at krisen går over, og så prøve at samle skårene op bagefter.

Vi kan også spinke og spare og skabe et samfund, som det vil koste en kæmpe indsats for de næste generationer at gøre værdigt at leve i igen.

Eller vi kan vælge en vej, hvor vi investerer i fremtiden og skaber de værdier, vi skal leve af fremover.

Vi kan vælge arbejds- og investeringsvejen frem for sparevejen.

I fagbevægelsen er der ingen tvivl om, at vi vælger investeringsvejen.

*****

Fremtiden byder på en ny dagsorden, som regeringen har taget til sig.

Det handler om grøn omstilling og grøn vækst.

Hvis vi skal komme godt igennem krisen, skal vi styrke konkurrenceevnen ved at producere på en ny måde, hvor vi kan spare på energiforbruget.

Vi skal spare på energien i vores boliger. For vi ved, at 40 pct. af vores CO2-udslip kommer fra de huse, vi bor i.

Det kan vi ganske nemt gøre noget ved!

Alene ved at renovere vores huse i Europa, kan der skabes to millioner job.

Og det er vel at mærke job, der ikke kan flytte ud til lande med færre miljøkrav og lavere lønninger.

Det er job, der bliver i Europa!

De materialer, der skal bruges, produceres endda i EU.

Vi har den arbejdskraft, der skal til i Europa.

Vi behøver ikke vente på, at der opfindes nye fantastiske teknologier.

Vi har det, der skal til for at vende skuden her og nu.

Jeg ved det er svært at få de europæiske finansministre til at afsætte store summer flere år ud i fremtiden.

Men jeg forstår ikke, at man tør lade være!

Hvis vi ikke sparer på energien og omstiller vores forbrug og produktion, får vi baghjul af brasilianerne og kineserne!

De er lige nu i gang med at investere i stort omfang.

De investerer i grøn økonomi, grøn omstilling og grøn vækst.

De venter ikke på nogen!

Heller ikke på os!

Hvis vi ikke handler nu, kan vi komme i en situation, hvor de såkaldte vækstøkonomier stormer derudad og Fanden tager de sidste. Og de sidste kan risikere at blive os!

*****

Kære venner.

Som I ved, står vi midt i et dansk EU-formandskab.

Det giver den danske regering en enestående mulighed for at vise lederskab i en svær tid for det europæiske samarbejde.

Og det giver os i fagbevægelsen mulighed for at øve indflydelse direkte. Det er en mulighed, vi benytter os af hver eneste dag.

Ikke kun med de store mærkesager, men gennem det lange seje træk, hvor vi sætter vores præg, vores fingeraftryk, og giver vores besyv med.

Og så er der selvfølgelig de gange, hvor vi virkelig må hæve røsten!

For der har været ærgerlige sager.

Sager, som har virket undergravende for beskyttelsen af arbejdstagerrettigheder og arbejdsmiljøet.

Vi har jo nok alle været klar over, at det er den fri bevægelighed og det indre marked, der har været udgangspunktet for EU.

Men det er nu nok alligevel kommet som en overraskelse for de fleste, at fundamentale rettigheder ikke tages tilstrækkelig alvorligt af EU-domstolen.

For det er jo realiteten af Viking- og Laval-dommene.

De giver en helt skæv balance mellem retten til fri bevægelighed og konfliktretten.

Vi slås stadig for at få repareret på dommen på EU-niveau – sammen med den europæiske fagbevægelse.

Den kamp vil vi fortsætte med!

For vi vil til enhver tid kæmpe, hvis vi mener, at vores medlemmers rettigheder forringes!

*****

En anden kamp, som vi skal tage, er kampen mod social dumping!

Social dumping er et fænomen, som vi har oplevet i stigende omfang i de senere år.

Det hænger selvfølgelig sammen med den meget store udvidelse af EU.

Her kom der lande med, som ligger i nærheden af os, men som alligevel var på et meget anderledes økonomisk niveau!

Det er klart, at det giver nogle vanskeligheder.

For hvem kan fortænke vores kolleger i de nye lande i at prøve at få det bedste ud af at arbejde i et naboland med et lønniveau, der ligger milevidt fra deres hjemlands?

Jeg kan i hvert fald godt forstå det.

Vi har hele tiden sagt, at den udenlandske arbejdskraft er velkommen i Danmark.

Men det skal ske på vores løn- og arbejdsvilkår!

Vi skal have de udenlandske arbejdere integreret i vores system, for ellers kommer de til at undergrave det.

Her har vi alle en opgave at løfte.

Det er vigtigt, at det arbejde, de udfører, er overenskomstdækket – ellers er der jo ingen bund.

Det kræver, at vi alle er opmærksomme i vores dagligdag, så der bliver taget hånd om de uorganiserede arbejdspladser.

Men vi må selvfølgelig også stille krav til myndighederne om, at de bidrager i dette arbejde.

Og her ser det altså ud som om, vi har fået en regering, der tager arbejdet langt mere alvorligt end den forrige regering!

Den forrige regering var fuld af ord, men der var ingen handling!

Nu arbejder vi tæt sammen med den nye regering for at hjælpe dem med at kalibrere deres redskaber.

Arbejdsgiverne er, for at sige det mildt, fodslæbende, men vi bliver ved med at hive i dem!

For de har også både et ansvar og en interesse i, at der gøres en indsats her.

Vi må vise de udenlandske arbejdere, hvilke fordele vores system har for dem.

Vi må overbevise dem om, at det også kræver solidaritet fra deres side.

Hvis vi ikke hjælper de udenlandske arbejdere til at få samme vilkår som os, så kommer det i sidste ende til at gå ud over os alle sammen!

Og det vil svække den danske model.

Det har vi ikke brug for. Vi har brug for at styrke den danske model.

For den danske model er, og vil altid være det bedste boldværk mod løntrykkeri!

*****

Venner.

Vi skal huske, at der stadig er meget at gøre, hvis vi skal efterlade en anstændig arv til de, der kommer efter os.

Vi skal give dem muligheden for at få en uddannelse og et arbejde, så de kan tage hånd om sig selv og realisere deres drømme.

Vi skal efterlade stærke og sunde demokratier.

Vi skal bekæmpe social dumping, ungdomsarbejdsløshed og styrke den danske model.

Viljen er hos os i LO-fagbevægelsen.

Viljen er hos regeringen.

Og jeg er sikker på, at viljen også er hos jer!

Fortsat god 1. maj!